

Helena Laurell, 08-677 26 51
helena.laurell@energiforetagen.se

registrator@ei.se

Remissvar avseende förslag till Energimarknadsinspektionens föreskrifter och allmänna råd om information innan ett tidsbestämt avtal om leverans av el löper ut

Energiföretagen Sverige samlar och ger röst åt omkring 400 företag som producerar, distribuerar, säljer och lagrar energi. Vårt mål är att utifrån kunskap, en helhetssyn på energisystemet och i samverkan med vår omgivning, utveckla energibranschen – till nytta för alla.

Inledning

Energiföretagen Sverige (Energiföretagen) har beretts tillfälle att yttra sig över rubricerad remiss och lämnar härmed följande synpunkter.

Energiföretagen anser att det är bra att Energimarknadsinspektionen (Ei) tydliggör i föreskrift de förväntningar som myndigheten har på innehållet i den information som elhandelsföretag ska lämna för att uppfylla bestämmelsen i 8 kap 5 § tredje stycket ellagen. Det framgår inte närmare av förarbetena till bestämmelsen vilken information som ska lämnas och det är, som Ei konstaterar, lättare för elhandelsföretagen att ta del av och förhålla sig till föreskrifter än till myndighetens löpande tillsynsbeslut.

Detaljerade synpunkter

3 §

Av förslaget till föreskrift framgår att priset ska anges i öre per kWh grundat på den totala kostnad som elanvändaren betalar till elhandelsföretaget för sin elanvändning. Intentionen med skrivningen är såvitt Energiföretagen förstår att främst spegla gällande reglering kring hur jämförpris ska anges för konsumentkunder. Skrivningen får emellertid konsekvenser som knappast var avsedda.

Beträffande konsumentkunder förefaller lydelsen innebära att elhandelsföretagen, utöver de jämförpriser för förbrukningskategorierna 2000, 5000 och 20 000 kWh som prisinformationsföreskriften föreskriver, även ska lämna information om totalpris utifrån kundens egen förbrukning. Detta skulle i många fall innebära att elhandelsföretagen behöver göra kostnadsdrivande anpassningar i sina system. Dessa systemutvecklingskostnader förefaller inte ha beaktats i Ei:s konsekvensutredning.

Energiföretagen erfar att skrivningen även skapar problem beträffande prisangivelsen till kunder som inte är konsumenter. Det är inte heller för denna kundkategori möjligt att utan större systemförändringar och/eller stor kostnad skraddarsy prisinformation för respektive kund för att åstadkomma ett pris i öre per kWh för den enskilda kundens historiska förbrukning.

Energiföretagen föreslår därför att strecksatsen i 3 § bör ange "pris" istället för "pris i öre per kWh grundat på den totala kostnad som elanvändaren betalar till elhandelsföretaget för sin elanvändning". För konsumentkunder bör en sådan utformning av föreskriften, i kombination med prisinformationsföreskriften, säkerställa att konsumenterna får den prisinformation som behövs för att kunna fatta välgrundade beslut. Beträffande övriga kundkategorier bör det inte vara nödvändigt att närmare föreskriva på vilket sätt priset ska anges.

Det allmänna rådet under 3 § preciserar att prisinformationslagen med tillhörande föreskrifter gäller för information till konsumenter. Energiföretagen håller med om Ei:s slutsats i konsekvensutredningen, nämligen att det finns ett pedagogiskt värde i att påminna elhandelsföretagen om att detta gäller.

Energiföretagen vill vidare peka på en möjlig konsekvens av förslaget i 3 §. Det finns en inbyggd problematik i att det nya priset ska anges redan 90-60 dagar innan ett tidsbestämt avtal löpet ut. Å ena sidan har kunden nytta av att få informationen i god tid. Å andra sidan är det sannolikt att den riskpremie som inkluderas i ett fast pris blir högre ju längre i förväg som priset måste anges. Detta eftersom priset på elmarknaden, i likhet med andra konkurrensutsatta marknader, varierar över tid. Den information som ska lämnas enligt föreskriften avser det pris som kommer att tillämpas om kunden inte gjort ett aktivt annat val. Kunden har alltså möjlighet att själv söka andra alternativ och elhandelsföretagen (såväl kundens befintliga som konkurrerande) har möjlighet att lämna andra erbjudanden. Passiva kunder, vars elhandelsföretag tillämpar fast pris efter det att ett tidsbestämt avtal löpt ut, riskerar dock att få betala en högre riskpremie än vad som hade varit fallet om priset hade kunnat sättas senare.

4 §

Av förslagets 4 § med tillhörande allmänna råd framgår att föreskriven information ska lämnas till elanvändaren samlad, i ett särskilt meddelande och att det kan ske genom ett separat pappersutskick eller på annat sätt enligt överenskommelse med elanvändaren. Energiföretagen tycker att det finns flera viktiga aspekter att reflektera närmare över.

Energiföretagen anser att det är bra att den information som föreskriften anger ska lämnas samlad. Genom detta krav, och de krav som anges i 5 §, förhindras att informationen lämnas tillsammans med avtalserbjudanden på sådant sätt att informationen försvinner bland marknadsföringstext.

Beträffande kravet att informationen ska lämnas i ett särskilt meddelande anser många av Energiföretagens medlemmar att det är ett rimligt krav. Energiföretagen kan emellertid konstatera, precis som Ei noterat, att det i förarbetena till ellagen anges att informationen kan lämnas exempelvis på

fakturan (prop. 2005/06:158, s. 35). Energiföretagen har svårt att se att det är möjligt att på föreskriftsnivå utesluta ett informationssätt som enligt ellagens förarbeten är godtagbart. Tiden har dock sprungit ifrån fakturan som informationsbärare (för annat än information som rör själva faktureringen). Energiföretagen anser därför att frågan bör tas upp i ett större sammanhang där ett helhetsgrepp tas kring fakturan som informationsbärare. Ett sådant större kartläggningsarbete är av allt att döma ändå förestående i och med de förslag till reglering av fakturainformationen som följer av EU:s Clean Energy Package.

Beträffande konsumentkunder bör noteras att det finns informationskrav även i lag (2014:1449) om konsumentskydd vid automatisk avtalsförlängning. Elhandelsföretag som har tidsbundna avtal med automatisk förlängning med konsumenter ska därför, när avtalen löper ut, ge konsumenten information både enligt ellagen 8 kap 5 § tredje stycket och enligt lag om konsumentskydd vid automatisk avtalsförlängning. I de flesta fall går informationsmeddelandena att förena i ett utskick, under förutsättning att kraven i båda regelverken uppfylls. I förarbetena till lag om konsumentskydd vid automatisk avtalsförlängning (prop. 2013/14:242 s. 14) anges att "Kravet på skriftlighet innebär att en påminnelse kan ske t.ex. genom en upplysning i ett särskilt brev eller genom ett elektroniskt meddelande till konsumenten." Om det med "särskilt brev" avses att informationen inte kan skickas på eller i samband med fakturering får naturligtvis elhandelsföretag som vill förena de båda informationsmeddelandena se till att lämna informationen i ett särskilt meddelande.

Energiföretagen anser att det allmänna rådet till 4 § bör vara teknikneutralt. Det framstår som lämpligt att inte lyfta fram något informationssätt före andra. Särskilt mot bakgrund av att elhandelsföretag och kunder i stor utsträckning önskar komma bort från pappersutskick. Energiföretagen föreslår därför att det allmänna rådet ska lyda "Med skriftligt avses att informationen skickas per vanlig post, med ett e-postmeddelande eller annat elektroniskt meddelande – enligt överenskommelse med elanvändaren." Detta speglar också bra det sätt på vilket sätt skriftlighetskravet ska tolkas i lag om konsumentskydd vid automatisk avtalsförlängning.

Stockholm som ovan

Energiföretagen Sverige

Pernilla Winnhed